

Arrest

nr. 177 068 van 27 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. NUYTS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger van Arabische afkomst, en een moslim . U ziet zichzelf niet als behorend tot een bepaalde streek in de Islam. U werd geboren in Samawa (provincie al-Muthanna) op (...) en bracht u eerste levensjaren door in deze stad. Nog voor uw geboorte, in 1991, had uw vader deelgenomen aan de opstand tegen het regime van Saddam Hoessein, waardoor hij eerst naar het buitenland vluchtte en daarna in verschillende plaatsen leefde, waaronder Samawa (provincie Al-Muthanna) en Najaf (provincie Najaf). Door toedoen van het Saddamregime werd in die periode een

oom langs moederszijde en uw grootvader langs vaderszijde vermoord. Na de val van het regime in 2003 vestigde uw vader zich in Bagdad. Zelf woonde u vanaf 2003 tot 2013 afwisselend in Samawa, waar u bij uw grootvader woonde en naar school ging, en in Bagdad, waar uw ouders verbleven en waar u schoolvakanties en weekends doorbracht.

In de periodes waarin u in Bagdad was, verbleef u bij uw ouders in de Al Beya'a wijk tot 05/05/2013. Op die dag vond uw vader een dreigbrief waarin uw gezin aangemaand werd om de wijk te verlaten. Hierop verlieten jullie de wijk en verhuisde uw vader naar Sadr City, bij uw oom langs vaderszijde. Samen met de rest van het gezin (uw moeder, uw zussen en uw broer) ging u in Samawa wonen. Kort hierna raakte uw oom gewond bij een aanslag in Sadr City. Ook na 2013 verbleef u gedurende grote periodes in Bagdad met het oog op uw sportieve carrière in de atletiek.

Vanaf ongeveer 2013 was u aangesloten bij de Shurta-atletiekclub in Bagdad. In 2014 sloot u zich aan bij de Kahraha-club in dezelfde stad. In 2014 vertegenwoordigde u Irak bij een Turkse atletiekclub, Balajik, vlak bij Ankara. In februari 2015 keerde u terug naar Irak en kreeg u een contract bij de Al Yahish-club in Bagdad. U overnachtte regelmatig in de gebouwen van de club zelf.

Tot 2013 heeft uw zus S. (...) ook veel samen met u gesport. Er werd echter negatief gereageerd op het feit dat zij als meisje sportte en dat zij hiervoor strakke kleren droeg. Enkele maanden nadat jullie in 2013 de Al Beya'a-wijk in Bagdad inruilden voor Samawa zette uw zus haar sportieve carrière stop en vatte ze een studie biologie aan.

Ook toen u al lid was van de clubs in Bagdad, bleef u nog sporten in het atletiekstadion van Samawa. In 2014 werd u door de politie die het stadion bewaakt eenmalig de toegang tot het stadion ontzegd om een u onbekende reden. Nadat u dit voorval op uw Facebook-pagina had gepubliceerd, mocht u het stadion echter opnieuw betreden. Verder werd u ook op andere vlakken ongelijk behandeld. Zo kreeg u bijvoorbeeld geen sportmateriaal in het stadion in Samawa, terwijl anderen dat wel kregen.

Op 3 oktober 2015 verbleef u in de gebouwen van het clubgebouw, waar u zich was aan het voorbereiden op een naderend kampioenschap. Rond 20u30 besloot u het terrein van de club nog kort te verlaten om belwaarde te kopen voor uw mobiele telefoon. Op de terugweg naar de club stopten twee auto's vlak bij u en stapten twee gewapende mannen uit. Een van de mannen greep u vast en duwde u tegen de muur. Hij noemde uw naam en waarschuwde u dat indien u zou deelnemen aan het kampioenschap later op de maand, meer bepaald op 9 en 10 oktober, u zou "verwijderd" worden. Verder vroeg hij u nog of u zich niet schaamde om in atletiek-outfit rond te lopen, zoals op dat ogenblik het geval was.

Na dit voorval overlegde u kort telefonisch met uw vader en keerde u vervolgens terug naar de gebouwen van de Yaish-club waar u zich de hele nacht al wakend schuilhield in uw kamer om vervolgens de volgende ochtend in alle vroegte een auto te zoeken die u naar Samawa kon brengen. Hier probeerde uw vader u nog te overtuigen om niet deel te nemen aan het tornooi, maar zelf besloot u om toch nog mee te doen aan de kampioenschappen op 9 en 10 oktober, om na uw deelname het land onmiddellijk te verlaten.

Op 8/10/2015 vertrok u naar Bagdad waar u op 9 en 10 oktober heeft deelgenomen aan de kampioenschappen en ook heeft gewonnen. U heeft onmiddellijk na uw overwinning het stadion verlaten en verbleef nog korte tijd in Samawa.

Op 23/10/2015 heeft u uiteindelijk Irak verlaten via de luchthaven van Najaf. Via Turkije bent u in Griekenland aangekomen. Vanaf daar bent u verder gereisd over het Europese vasteland om uiteindelijk België te bereiken op 4/11/2015 waar u dezelfde dag een asielaanvraag indiende.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw paspoort, uw lidkaart van de sportclub Yahish, getuigschriften van deelname aan wedstrijden, artikels met betrekking tot het gevaar voor sporters in Irak, een Facebookbericht van een vriend die bericht over een moordpoging, een artikel over een aanslag in Sadr City, foto's van sportprestaties in Irak, uittreksels sportresultaten in België, foto's van u in België naar aanleiding van televisieopnames en in het gezelschap van Jacques Borlée en de inschrijving van de atletiekclub.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u vervolging vreesde vanwege onbekende personen die u met de dood hebben bedreigd in de Nidal-wijk (district Rusafa), in de nabijheid van de clubgebouwen van de Al Yaish-atletiekclub. Bovendien werd u lastiggevallen omdat uw zus eveneens een sportcarrière nastreefde, en werd u bij verschillende gelegenheden in het kader van uw sportcarrière oneerlijk behandeld.

Op basis van uw verklaringen moet echter worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in ar. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag wordt aangetast doordat u betrekkelijk vaag blijft over een aantal kernaspecten van uw asielaanvraag en u blijkt ook vrijwel geen inspanningen te hebben geleverd om zich hierover te informeren. Zo weet u niet wie u precies

heeft belaagd en heeft u vrijwel geen enkele inspanning geleverd om hierover meer te weten te komen. U heeft alleen maar losse vermoedens dat de personen die u op 03/10/2015 benaderden militie waren (Gehoорverslag CGVS, p. 13, Wat als ze militie waren?). Over hun mogelijke beweegredenen verklaart u te vermoeden dat ze het precies op u gemunt hadden ofwel omdat u goede sportprestaties neerzette (Gehoорverslag CGVS, p. 15) ofwel omdat uw vader een Baathopposant was (Gehoорverslag CGVS, Maar de vraag is: doen ze zo omdat mijn vader anti-Baathist is of omdat ik een goede speler ben, dat weet ik niet, p. 17, 19). Ondanks deze onzekerheid ging u klaarblijkelijk niet op zoek naar een antwoord op die vraag. Zo bleek u na dit voorval geen navraag te hebben gedaan over mogelijke lotgenoten op het terrein van de atletiekclub, terwijl informatie hierover toch mogelijk ook een licht had kunnen werpen op de identiteit van uw belagers, hun motivatie en de ernst van deze bedreiging waarvan u volgens uw verklaringen zelf slachtoffer werd. Wanneer u gevraagd wordt of andere sporters van uw club dezelfde problemen hebben gekend, antwoordt u immers dit niet te weten en geeft u alleen aan dat u er wel vanuit gaat dat dit zo is: "Nee, maar zeker heeft er iemand hetzelfde meegemaakt" (Gehoорverslag CGVS, p. 18). U liet klaarblijkelijk na zich te informeren over eventuele gelijkaardige problemen die uw collega's van de Al Yahish-club ondervonden. U stelt buiten uw vader ook met niemand anders over het voorval te hebben gesproken (Gehoорverslag CGVS, p. 16). Gevraagd waarom u zich niet tot de verantwoordelijke van de club richtte, haalt u aan dat het ging om "een leider in het leger" en dat u zijn naam niet kende: "Het was een man met een rang, ik kan hem niet bereiken" (Gehoорverslag CGVS, p. 17). Het feit dat u zijn naam niet kent en dat de persoon in kwestie een rang heeft, betekent echter niet automatisch dat u hem niet had kunnen bereiken of dit niet had kunnen proberen. Dat u door deze eenmalige bedreiging door onbekenden onmiddellijk en zonder enig verder onderzoek naar eventuele gelijkaardige problemen die uw collega's van uw club zouden hebben gekend, en bijgevolg naar de identiteit van uw belagers en het eigenlijke risico dat u liep, de ingrijpende stap nam om uw land van herkomst te ontvluchten en u op internationale bescherming te beroepen, tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aan.

Daarnaast kan uw gedrag niet in overeenstemming worden gebracht met uw beweerde vrees voor vervolging vanwege deze personen. Zo verklaart u immers dat hoewel de personen die u benaderd hadden u in hoofdzaak meedeelden dat ze u zouden 'verwijderen' indien u zou deelnemen aan het atletiektornooi op 9 en 10 oktober 2015, u toch zonder meer aan dit tornooi hebt deelgenomen (Gehoорverslag CGVS, p. 13, 16). U haalt in dit verband weliswaar aan dat u onmiddellijk na dit tornooi bent vertrokken uit Bagdad (Gehoорverslag CGVS, p. 13-14). Dit neemt echter niet weg dat u een uiterst groot risico nam. Meer nog, bleek u buiten uw vader niemand te hebben ingelicht over deze bedreiging (Gehoорverslag CGVS, p. 16-17). Het is uiterst merkwaardig dat u toch tegen de eisen van uw belagers zou zijn ingegaan en aan het tornooi hebt deelgenomen, en dit zonder betrokkenen, zoals de verantwoordelijken van uw club of van de organisatie van het tornooi, op de hoogte te brengen van deze bedreiging opdat zij eventuele voorzorgsmaatregelen konden nemen teneinde u tijdens het tornooi te beveiligen. U geeft verder aan dat u ook niet te rade wilde gaan bij officiële instanties vanwege het verleden van uw vader als Baathopposant: Aangezien mijn vader problemen met de staat had, en zeker met Saddam Hoessein, durfde ik niet om hulp te vragen bij officiële instanties en mensen die bij officiële instanties werken, Gehoорverslag CGVS, p. 17). Ook al blijkt uit bronnen waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier dat een aantal ex-Baathisten erin slaagde opnieuw op te klimmen naar hogere posities en daar getolereerd worden, toch is er allermist sprake van een systematische aanwezigheid van Baath bij de officiële instanties. Daarentegen werden na de val van het Saddam-regime een hele reeks maatregelen genomen om te voorkomen dat de Baath-partij opnieuw aan de macht zou komen, waarbij heel wat overheids personeel werd ontslagen (zie Landeninformatie doc. 1). Het is dan ook eerder vreemd dat u zich omwille van deze reden niet tot de overheid hebt gewend om zich op bescherming te beroepen. Wat er ook van zij, dat u, die naar aanleiding van deze eenmalige bedreiging door u onbekende personen zich genoodzaakt zag zijn land van herkomst te ontvluchten en zich op internationale bescherming te beroepen, voor uw vertrek wel eerst nog tegen de eisen van uw belagers in ging door toch deel te nemen aan dit tornooi, en dit zonder nog maar iemand van uw club of de organisatie van dit tornooi op de hoogte te brengen van het mogelijke gevaar dat u liep, kan geenszins in overeenstemming worden gebracht met uw beweerde vrees voor vervolging vanwege deze personen. Bovendien blijkt uit de informatie vervat op uw openbaar Facebookprofiel (en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd) dat u op 10 oktober 2015 nog een bericht en foto's plaatste van uw overwinning op het tornooi diezelfde dag en ook op 13 oktober hier nog foto's van toevoegde. Dat u uw deelname aan dit tornooi dan nog eens extra in de verf zet door het openbaar te maken op sociale media, is gelet op de door u omschreven omstandigheden, des te opmerkelijker. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent verder onderuit gehaald.

Als gevolg van bovenstaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over het feit dat u daadwerkelijk vervolgd werd door onbekende personen en heeft u in dit verband geen

gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie aannemelijk kunnen maken.

Verder kaart u aan dat u werd lastiggevallen omdat uw zus ook een sportvrouw was en omdat zij als sportvrouw strakke kledij droeg. Zo stelt u dat mensen hierover roddelden en u hier vragen over werden gesteld (Gehoorverslag CGVS, p. 3, 14, 22). Dergelijke zaken kunnen echter bezwaarlijk aanzien worden als daden van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Wanneer u hierover verder bevraagd wordt, blijkt bovendien dat uw zus in 2013, ongeveer een maand na jullie terugkeer naar Samawa vanuit Bagdad, op aansporen van jullie vader haar sportcarrière heeft stopgezet (Gehoorverslag CGVS, p. 22). Bijgevolg dient tevens te worden geoordeeld dat deze problemen niet langer actueel zijn.

Bovendien haalt u aan dat u op verschillende momenten in de afgelopen jaren in het kader van uw sportcarrière onbillijk werd behandeld. In 2014 wilde u het stadion van Samawa betreden maar werd u de toegang ontzegd door de politie die het stadion bewaakte. U keerde naar huis terug en berichtte over dit voorval op uw Facebookpagina. De volgende keer dat u zich aandiende op het stadion wees de verantwoordelijke erop dat u over dit voorval niet had mogen berichten op Facebook maar gaf hij u hier verder geen uitleg over. Na dit ene voorval mocht u het stadion terug betreden, ook al had u wel de indruk dat de politieagenten u bekeken "alsof ze u haatten" (CGVS Gehoorverslag, p. 21). Met betrekking tot het stadion in Samawa meldt u ook nog dat er u hier soms sportmateriaal werd ontzegd dat anderen wel mochten gebruiken. In lijn met het voorgaande haalt u aan dat u ook onbillijk werd behandeld tijdens uw sportperiodes in Bagdad. Zo werd de overwinning van de jonge Arabische Spelen toegekend aan iemand die minder punten had dan u (Gehoorverslag CGVS, p. 18) en mocht u in 2014 niet meedoen aan het kampioenschap toen men u meldde dat uw visum niet op tijd in orde was, wat niet meer dan een excuus zou zijn geweest (Gehoorverslag CGVS, p. 19). Waar u stelt te vermoeden dat de oorzaak van deze problemen ligt in het feit dat uw vader een Baath-opposant is geweest (Gehoorverslag CGVS, p. 12, 21), zij ten slotte nog opgemerkt dat u geen enkele concrete aanwijzing aanreikt waaruit blijkt dat u tijdens uw sportcarrière werkelijk anders behandeld werd omwille hiervan. Bovendien blijkt uit uw overige verklaringen dat u niet werd verhinderd om uw professionele sportcarrière in Irak uit te bouwen. Zo kon u zich aansluiten bij verschillende atletiekclubs en deelnemen aan verschillende toernooien zowel in Irak als in het buitenland (Gehoorverslag CGVS, p. 3, 6-7, 12). Bij dit alles moet verder worden opgemerkt dat dergelijke zaken, die weliswaar ten eerste te betreuren vallen, hoe dan ook onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te worden beschouwd.

Voorst zijn er geen redenen om u omwille van uw profiel als professionele sporter an sich de vluchtelingenstatus toe te kennen. Het CGVS ziet namelijk geen reden waarom u louter als gevolg van deze carrière een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren. Hoewel het CGVS er zich van bewust is dat sporters in bepaalde gevallen een verhoogd risico lopen op vervolging, is het echter onvoldoende om louter de sportieve carrière in te roepen om de ingeroepen vrees te rechtvaardigen. Vooraleer er effectief sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, moeten er concrete elementen aanwezig zijn waaruit blijkt dat u persoonlijk wordt of zal worden gevisieerd. Dat is in casu niet het geval, daar u er omwille van bovenstaande redenen niet in bent geslaagd te overtuigen dat u in uw land van herkomst in dit verband persoonlijk werd gevisieerd. Wat de door u neergelegde persartikels in dit verband betreft, zij vooreerst opgemerkt dat een deel van deze artikels gaan over sporters die vervolgd werden omwille van het niet inlossen van de verwachtingen ten tijde van het Saddam-regime. Andere artikels dateren van 2006 en gaan over sporters van diverse takken die destijds omwille van diverse motieven (religieuze, financiële (losgeld), politieke) belaagd werden. Enkele ongedateerde en recentere artikels gaan ten slotte over enkele voetballers die het slachtoffer werden van gerichte en niet-gerichte aanslagen. Uit de artikels kan niet worden opgemaakt welke motieven bij de gerichte aanslagen zouden hebben gespeeld. Deze artikels volstaan derhalve niet om aan te tonen dat er actueel sprake is van een systematische vervolging op grote schaal van atleten in Irak. Wat betreft het Facebookbericht van uw vriend, waarin hij stelt dat hij het slachtoffer werd van een moordpoging, dient hoe dan ook te worden opgemerkt dat aan een dergelijk persoonlijk bericht van iemand die u persoonlijk kent geen objectieve bewijswaarde kan worden gehecht.

Uit bovenstaande moet geconcludeerd worden dat u er niet in bent geslaagd te overtuigen dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

De overige door u neergelegde documenten kunnen niets veranderen aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort bevat louter informatie over uw identiteit, die verder niet betwist wordt. Uw lidkaart en de getuigschriften van uw deelname aan verschillende wedstrijden bevestigen het feit dat u een professionele atleet bent, maar verschaffen geen informatie over de vervolging die daaruit zou voortvloeien. Hetzelfde geldt voor de foto's uit Irak en in België waarin u als atleet bent te zien en voor de bewijzen van inschrijving en van uw prestaties in de Belgische atletiekclub. Zij tonen aan dat u aan atletiek doet op hoog niveau maar men kan hier geen conclusies uit trekken voor wat betreft de

ondergane vervolging. De inhoud van het artikel dat u neerlegde met betrekking tot een aanslag in Sadr City (Bagdad) in februari 2016, bevat louter informatie over een veiligheidsincident in deze wijk, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 24 december 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Hoewel u verklaarde dat u in het kader van uw sportcarrière een groot deel van uw tijd doorbracht in Bagdad, blijkt dat u in 2013 met uw moeder, zussen en broer naar Samawa (provincie Al-Muthanna) verhuisde, waar u tot aan uw vertrek uit het land uw vaste verblijfplaats had (Gehoorverslag CGVS, p. 4-7; DVZ, verklaring, rubriek 10). Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Al-Muthanna te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwickeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden.

In de overwegend sjiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies duidelijk lager dan in Babil, en heel ver onder dat van Centraal-Irak, inclusief Bagdad.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal kleinschalige aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen, waarvan de daders vaak niet gekend zijn.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar

en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriya (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij gaat in haar verweer in op een aantal motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij beroept zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Waar verzoekende partij in haar verweer opwerpt dat er op zijn minst sterke indicaties zijn dat haar problemen gelinkt zijn aan het politieke verleden van haar vader en dit in combinatie met haar toenemende status al tienkamper, dat om reden van voormeld verleden een oom langs moederszijde en een grootvader aan vaderszijde werden vermoord, dat de atletiekclubs verbonden zijn aan het leger of de staat en dat zij het voorwerp uitmaakte van diverse discriminatoire behandelingen, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.3.1. Betreffende de motivering van verwerende partij aangaande het toch deelnemen aan de kampioenschappen van 9 en 10 oktober 2015 is verzoekende partij van oordeel dat deze motivering inconsistent is daar verwerende partij zelf aangeeft dat de deelname een uiterst groot risico inhield, doch meent dat een gegronde vrees ontbreekt.

Verder betoogt verzoekende partij te beseffen dat haar deelname inderdaad een enorm groot risico inhield, doch verschoont zij deze door haar passie voor de atletiek en door het feit dat zij als alleenstaande tiener in de stad verbleef.

2.2.3.2. De Raad wijst er evenwel op dat voormelde vermeende inconsistentie resulteert uit een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Immers wordt de deelname aan deze kampioenschappen pas risicovol door de voorafgaande bedreiging met de dood in geval van deelname, waardoor het toch deelnemen het gegeven van de bedreiging met de dood in zijn geloofwaardigheid opheft. De door verwerende partij gehanteerde redenering is dan ook correct.

Verder kan door de Raad in redelijkheid niet worden ingezien dat de loutere passie voor de atletiek verzoekende partij het risico laat nemen door gewapende milities te zullen worden “verwijderd”, wat een doodsbedreiging inhoudt. Ook haar jeugdige leeftijd kan evenmin als verschoningsgrond worden aanvaard daar verzoekende partij op het ogenblik van de kampioenschappen in oktober 2015 negentien jaar oud was, derhalve meerderjarig en hoegenaamd geen *infans* meer. Verzoekende partij is op deze leeftijd volwassen genoeg om het door haar voorgehouden risico – waaraan geen geloof kan worden gehecht – perfect in te schatten.

Verwerende partij besluit dan ook terecht mede om reden van het onaannemelijk gedrag van verzoekende partij dat aan het door haar beweerde asielrelaas geen geloof kan worden gehecht.

2.2.4.1. Verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift betreffende latere gebeurtenissen die betrekking hebben op het door haar voorgehouden asielrelaas het volgende:

“In navolging van voorgaande feiten, werd op 15 april 2015 (uit de vertaling van stukken blijkt dat het 2016 betreft), de broer van verzoeker, H. A. H. (...), fysiek aangevallen. Zijn beide knieën werden gebroken en hij werd medegedeeld vermoord te worden indien hij niet stopt met atletiek (zie stuk 2 en 3). Hierbij hadden zijn belagers duidelijk de intentie verzoeker te belagen. Aangezien de broers fysiek zeer gelijkaardige kenmerken vertonen, werd zijn broer slachtoffer van deze daden van lichamelijk geweld (zie stuk 4).”

2.2.4.2. De Raad stelt vast dat de stukken 2 en 3, als bijlage gevoegd bij het verzoekschrift, volgens de inventaris respectievelijk een medisch rapport en een proces verbaal betreffen, die enkel in kopie worden aangebracht. De Raad is evenwel van oordeel dat aan fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624).

Voormeld stuk 4 betreffen kleurenfoto's van een document dat gesteld is in een taal die de Raad niet begrijpt en van een man met beide benen ingezwachteld, gezeten in een rolstoel. De Raad oordeelt echter dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Om voormelde redenen toont verzoekende partij dan ook niet aan dat haar broer het slachtoffer werd van fysiek geweld en dat dit fysiek geweld, indien het effectief zou hebben plaatsgevonden lastens haar boer, enig verband houdt met het door haar voorgehouden asielrelaas. De nieuwe, niet onderbouwde beweringen van verzoekende partij doen bijgevolg geen afbreuk aan het door verwerende partij ongeloofwaardig bevinden van het door haar voorgehouden asielrelaas.

Waar verzoekende partij verwijst naar een van haar afgenomen interview in België op 23 juni 2016 waarin zij haar asielproblematiek nogmaals verwoordt, wijst de Raad er wederom op dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekende partij in dit interview stelt: *“Ze hebben bij iemand die ik goed ken zijn twee benen gebroken, omdat ze dachten dat ik het was.”* Verzoekende partij heeft het hier duidelijk niet over haar broer daar zij in andere passussen van het interview wel haar vader en zus expliciet vermeldt. Het voormelde betoog van verzoekende partij dat haar broer fysiek zou zijn aangevallen en zijn twee knieën werden gebroken, wordt dan ook door dit interview in zijn geloofwaardigheid fundamenteel ondermijnd.

2.2.5. Waar verzoekende partij bij aangetekend schrijven van 13 september 2016 een klacht bij de Belgische politie van 5 september 2016 overmaakt betreffende een bedreiging met de dood via facebook vanuit Irak, met daaraan het gevoegde Facebookbericht, oordeelt de Raad dat aan dit bericht geen enkele bewijswaarde kan worden gehecht daar Facebookberichten perfect te insceneren zijn aangepast aan het te dienen doel.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) niet worden toegekend.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de

elementen aan de basis van dat relaas, teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanslag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Waar verzoekende partij onder verwijzing naar een internetartikel, als bijlage 6 gevoegd bij het verzoekschrift, opwerpt dat een door IS opgeëiste bomaanslag op 1 mei 2016 in Samawa, waarvan zij afkomstig is, resulteerde in 40 doden en 75 gewonden, oordeelt de Raad dat dit betoog geen afbreuk doet aan de zeer uitgebreide motivering van verwerende partij dat in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans voor burgers geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Met de vermelding van de aanslag op 1 mei 2016 bevestigt verzoekende partij enkel de vaststelling van verwerende partij dat het geweld in de regio zich hoofdzakelijk beperkt tot sporadische terreuraanslagen.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig oktober tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT